

צמאה נפשי

מועדי כניסת השבת	
מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 7.22	ירושלים: 6.10
תל-אביב: 7.24	תל-אביב: 6.26
חיפה: 7.23	חיפה: 6.17
ביתר עילית: 7.22	ביתר עילית: 6.26
רבינו תם: 8.02	
הגן החמה: 6.22	
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.50	
סוף זמן ק"ש לגר"א: 9.25	
סוף זמן תפילה למג"א: 10.05	
סוף זמן תפילה לגר"א: 10.29	

גליון 14

פרשת ניצבים תשע"ב - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

"אהלי שאזכה לראות אור בהירות הדרכים שאתם נוסעים עליו אלי..." (חיי מוהר"ן רצ"א).

כשנוסעים לרבונו מקבלים יראת שמים, רבינו אמר "אני אוצר של יראת שמים" מכל פסיעה שנוסעים לרבינו, מקבלים יראה, מכל פסיעה נברא מלאך. מכל תנועה בשביל רבינו נבראים מלאכים עוד מלאך ועוד מלאך. רק מהנסיעה לבד זוכים לקבל אור גדול. כי רבינו זה אש. נוסעים לרבינו נוסעים על דרכים של אש. רבינו זה עמודא דנורא, רבינו הקדוש כולו היה אש להבה לה' יתברך, הוא מעולם לא ראה את העולם, מעולם לא שמע את העולם, לא עניין אותו כלום בעולם. כל העבודה של האדם זה לחפש את הצדיק האמיתי, לגלות מי זה הצדיק האמת. בכל דור יש צדיק אמיתי, וברגע שאדם יודע מי זה הצדיק האמת אז הוא יכול להמשיך את כל הרפואות לעולם, את כל הישועות לעולם, כי כל הישועות בידי הצדיק, לכן צריך כל הזמן לחפש את הצדיק, ואפילו כשאדם יודע כבר שיש רבי נחמן, אבל הוא עדיין לא יודע מה זה רבי נחמן! כל העבודה מיום שאדם נולד עד היום שהוא נפטר, זה לחפש את הצדיק, הוא צריך לדעת שכמה שהוא גילה בצדיק הוא עדין לא גילה כלום. ורק כשהצדיק זה דבר חדש אצלו, והוא מחפש את הצדיק בכל כוחו, אז יתנו לו עוד חיים, ועוד חיים. וצריך להיזהר בזה, ולדעת שבשביל זה הוא בא לעולם, בשביל זה הוא נולד, כל מה שהוא לומד כל מה שהוא עושה זה רק כדי לבקש ולחפש את הרבי האמיתי. אדם צריך לקבל "נפש", "רוח", "נשמה", "חיה", "ויחידה". אומר האר"י שע"י לימוד ש"ס ופוסקים, ראשונים ואחרונים, מקבלים את ה"נפש". יכול להיות שכבר קיבלת את הנפש ע"י לימוד התורה, זה נפלא כי בלי תורה אין אפילו נפש, אבל אתה לא יכול להתקדם. אם אתה לא מחפש את הצדיק אז אתה לא יכול לקבל את ה"רוח", אתה לא יכול לקבל את ה"נשמה", אתה נשאר באותה דרגה, כי רק ע"י הצדיק אפשר לקבל את ה"רוח", וזה מה שמסביר האר"י, שיש צדיקים שנפטרים בגיל צעיר, מחמת שלמדו תורה וזכו לקבל את ה"נפש" אבל לא חיפשו את הצדיק ונשארו באותה דרגה (נפש), ולכן לא היה להם מה לעשות בעולם יותר, על כן צריכים תמיד לחפש ולבקש הרבה מאוד את הצדיק שאצלו כל הישועות וכל הרפואות וכל הברכות, והוא יתן לך את ה"רוח", את ה"נשמה", וכו'. ואומר ר' נתן (הלכות שלוחין הלכה ה) שצריך ללכת על ידיו ועל רגליו, לבקש ולחפש את הצדיק בכל כוחו בכל העולם, אולי הוא ימצא איזה דיבור מרבינו כי לכל מקום שמדברים מרבינו צריך ללכת על הידיים ועל הרגלים, אולי עכשיו אני יקבל התעוררות, אולי עכשיו אני ידע מי זה רבי נחמן אולי עכשיו אני ידע את הכוח של רבי נחמן...

הרבי אמר "על שני כתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם, על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים, ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי. כי אני יודע שיהיה עת בעת שיהיה האדם מונח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו היטב ויתחרט מאד על שלא זכה להתקרב אלי". (חיי מוהר"ן - נסיעתו לארץ ישראל - שנד') אדם כבר התקרב לרבינו כבר עשה את הצעד עזב את השטויות עזב את כל החבריים עזב את כל הקריירות. אם רק תתאמץ עוד קצת לקיים את דברי רבינו. אז תוכל לקבל את התיקון בשלמות. אין דרגה שרבינו לא יוכל להביא אותך אליה! כי אחרי הפטירה אדם ידע באמת איזה הפסד גדול ועצום הוא הפסיד שלא שמע לרבינו.

מי שיודע מרבינו ומאמין ברבינו אז יוכל ממש לממש את רבינו. אדם מגיע לאומן רבינו מעלה אותו לעולמות הכי עליונים - "עתיקא קדישא". באומן נמצאים בעולמות הכי עליונים, אצל רבינו אפשר לפעול הכול! אם מגיעים לרבינו ועושים תשובה, וידוי, הרטה וקבלה לעתיד, אז אפשר לזכות לקבל, נפש חדשה, רוח חדשה, נשמה חדשה, חיה חדשה, ויחידה חדשה. אצל רבינו בעבר ראש השנה היו בקיבוץ 600 איש, ורבינו קיבל כל אחד ואחד מהשעה 8 בבוקר ועד השעה 6 בערב, נמצא שכל אחד היה אצל רבינו דקה אחת בלבד!, וכשהיה נכנס לרבינו היה מיד נזכר בעוונות שלו מיום היוולדו, והיה מתחיל להתוודות, והיו פורצים מעיניו זרמים של דמעות כמו נחל. וכשהתחיל להגיד כמה מילים, רבינו הוציא אותו החוצה, והיה אומר לו להמשיך את הוידוי בחוץ, ולכן צריך לבוא לרבינו ולזכור כל מה שעבר עלינו ולהוריד נחלי דמעות ואז נזכה לקבל נפש רוח נשמה חיה ויחידה חדשים.

כשזוכים לבוא לציון הקדוש ולהשתטח על הציון, הרבי מדבר איתנו, לוחש לנו באוזניים, מעודד אותנו, ושומע את הבכיות שלנו, אנשים שמעולם לא בכו, פתאום נכנס בהם משהו שגרם להם לבכות, התעברה בהם נשמת משה, נשמת רבינו הקדוש

כשבאים לציון הקדוש, אנשים חושבים. האם יהיה לי התעוררות?, האם אני ירגיש משהו? המחשבות האלו הם טעות. הענין של ראש השנה זה לא הרגשות, ולא התעוררות. אלא הענין של ראש השנה זה רק ביטול, להגיע לאפס אפסים, לעמוד על הציון, ולהתפלל להגיע לשיא הביטול, להרגיש את האור אין סוף, לדעת שאין עוד מלבדו. יש רק את ה' בעולם!, אין שום דבר בעולם חוץ ממנו. כי כל ביאתנו לציון רבינו הקדוש זה כדי להמליך את ה' ולדעת שאין עוד מלבדו, ולכן אומרים בראש השנה "המלך". לא באנו לבקש בקשות לא באנו לקבל פרסים אלא כל ביאתנו לציון הקדוש זה לדעת ש"אין עוד מלבדו"!

- לרפואת יעל בת גלילה תחי'
- לרפואת לאונורה בת חוה תחי'
- לרפואת מאיר בת תמר הי"ו
- לרפואת אברהם בת ארלט הי"ו
- להצלחת משפחת קוטר הי"ו
- להצלחת ברוך נת סימונה הי"ו
- להצלחת אביב נת סימונה הי"ו
- להצלחת הרב והרבנית שליט"א

פני מלך

אספקלריה מאירה

את התחושה הנפלאה שיש לנו אבא רחמן, שמשפיע עלינו כל טוב, בגשמיות ורבה הרבה ברוחניות, שנותן לנו טעם לחיים ושמחה בחיים והבנה בחיים והסתכלות נכונה, לעבור את העולם הזה בצורה נכונה, כל רגע ורגע של חיים זה מאבקים, נאבקים לעלות עוד שלב ועוד שלב בסולם, להתקרב לאספקלריה המאירה, להבנה שאין עוד מלבדו. אנחנו חיים בעולם של מחיצות, בעולם של ערפל, בתוך גוף, בתוך המון המון גשמיות. וכמה שהאדם יותר מגושם, הוא עושה צל יותר גדול והצל הזה מפריע לאור האלוקי להגיע אליו. הבעש"ט אמר: חבל חבל שיש מטבע קטנה מול העיניים שמסתירה לאדם עולם ומלואו. העולם כל כך גדול, ומפואר, אך המטבע הקטנה הזו מסתירה לאדם את האור של ה', ואת האור של הצדיקים, את כל האורות. אם היה מזוז אותה קצת מהעין, את המטבע, היה רואה גם את ה'. העיניים יכולות לראות מראות אלוקים. אפשר לזכות עם העיניים לרוח הקודש ממש. אבל אנחנו מתעסקים בקטנות. זה עשה לי, וזה אמר לי וכו' וכו'. האדם נמצא בחושך, אך הוא צריך להאיר את החושך, איך? כשיבין שאין עוד מלבדו.

זהו, אי אפשר חוץ ממשוה רבנו שהיה איש האלוקים, וצדיקים כדוגמתו, אי אפשר באמת לזכות לחוש את ההרגשה הזאת בשלמות, אבל כל אחד חותר אליה, ועולה בסולם מיום ליום, עוד להבין ועוד להבין את המשמעות המכסימלית של "אין עוד מלבדו".

יש אספקלריה מאירה ויש אספקלריה שלא מאירה. אספקלריה מאירה זה שרואים את האין עוד מלבדו מאה אחוז בשלמות. אנחנו צריכים לזכות כל פעם לעלות עוד שלב ועוד שלב בסולם, משלב האספקלריה שאינה מאירה לאספקלריה שמאירה. כי בכל אחד יש איזה בחינה של אספקלריה שלא מאירה, הוא רואה משהו, הוא מרגיש משהו, כולם מרגישים אלוקות, אבל צריך כל פעם להבין יותר שכל מה שקורה לנו בחיים, הכל זה רמזים לבוא ולומר לנו שעוד יותר נרגיש ועוד יותר נחוש את האספקלריה היותר מאירה ככל יכולתנו, שאין עוד מלבדו, אין שום ממשות בעולם - רק ה'. ואז יהיה יותר קל להבין את מה שקורה לנו ולקבל את מה שקורה לנו ובכלל להתענג על המסר הנפלא הזה, על האלוקות הנפלאה, על העונג הנפלא הזה שבעצם הקב"ה רצה לתת לנו אותו, להעניק לנו

"אין עוד מלבדו" זה מקיף. האמונה הזאת מקיפה אותנו. זה מחמם אותנו, ונותן לנו את הכח להחזיק מעמד. אבל זה עדיין לא בתוכנו. זה לא מפעפע בנו. אנחנו כל דקה מתבלבלים, וכל דקה רצים למטבח לאכול משהו, וכל הזמן מרימים טלפונים כדי להוציא מהלב, עוד לא הגענו לאין עוד מלבדו. מהרגע שהילד נולד כבר אומרים לו את זה, מספרים לו את זה, הוא אומר שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד, אומרים לו שחוף מהקב"ה אין שום דבר בעולם, אנחנו כולנו מבוטלים לקב"ה, רק הוא קיים והוא אחד ואין עוד מלבדו. וכך במשך כל השנים, עוד שנה ועוד שנה, הילד לומד, וההורים לומדים יחד עם הילדים, והמציאות תופחת על הפנים בכל מיני צורות, ובכל זה מלמדים אותנו, ומגלים לנו שבעצם, כל מה שקורה לך בחיים, הדברים הטובים והפחות נראים לנו טובים, בעצם הכל טוב, אצל הקב"ה הכל זה טוב, אבל מה שנראה לנו טוב יותר ומה שנראה לנו טוב פחות ומה שאנחנו לא מבינים שזה טוב, הכל זה מעלות ומדרגות ושליבים ואמצעים כדי להביא אותנו להכרה שנוכל לפחות כשאנחנו יוצאים מן העולם, לזכות להגיע לתמצית ההבנה וההשגה שאין עוד מלבדו. אף על פי שבעולם

פרפראות התורה

"אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוקים" (כט' ט')

בעניין מובאת מסורת מענינת מפיו של הצדיק רבי שניאור זלמן מלאדי, מייסד חסידות חב"ד, וזו לשונו: בהיותי במזריץ', שמעתי ממורי ורבי, הרב המגיד רבי דב ממזריץ', בשם מורו, הבעל-שם-טוב (הבעש"ט): החודש השביעי(ת-תשרי), שהוא החודש הראשון בשנה החדשה - הקב"ה בעצמו מברכ ב-"שבת מברכים" (=שבת שלפני ראש השנה), ובכח זה, ישראל מברכים את שאר חודשי השנה.

שבת פרשת "ניצבים", הסמוכה לראש השנה, אינה "שבת מברכים" - כשאר השבתות הסמוכות לראש חודש, שבהן מברכים את החודש הבא בתפילה מיוחדת, וכל-כך למה? - כדי לבלבל את השטן, המבקש לקטר על ישראל, שלא ידע הוא מתי חל ראש השנה. ורמז לדבר בכתוב בא, שניזכר בו ראש השנה: "תקעו בחודש (=בראש חודש) שופר, בכסה (=מכסה) ליום חגנו" (תהילים פ"א ד') - שיהא יום החג (=ראש השנה, החל בראש חודש) מכוסה, ולא יפרסמוהו ברבים.

קריאת קודש

סיפור לראש השנה

"נא אל תבישנו"

פעם נכנסה אישה אחת לחדרו של הצדיק מאפטא, ובקשה להניח על שולחנו "פתקת בקשות", כמנהג החסידים. אולם הצדיק רמז למשמשו, שלא יניח לאישה להתקרב אל שולחנו, וקרא כלפיה בנימה של תרעומת: הרי אתמול עברת עברה פלוגנית, וכיצד את מעיזה היום הזה לעבור את מפתן ביתי?! האישה החווירה לשמע גערת הצדיק, אך מיד התאוששה מן התדהמה שאחזה בה, ואמרה בעניינים דומעות: הקדוש-ברוך-הוא יודע את כל העבירות של כל אדם ואדם, ובכל זאת אינו מבייש את החוטא, ואף מזכה אותו במחילה וכפרה על כל חטא ועוון. ואתה, הרבי מאפטא, אינו יכול להתאפק מלגלות חרפתה של אישה מסכנה, המבקשת סליחה ומחילה על חטאה!?

הצדיק לא השיב דבר לאישה באותו מעמד, אלא רמז למשמשו שיטול מידה את "פתקת הבקשות", ותוך כדי עיון בכתוב, זלגו עניו דמעות מרוב התרגשות... וכשסיפר אחר-כך את המעשה באוזני תלמידיו ומקורביו, העיר במנוח ראש: מעולם לא ניצחני אדם בדברים, אלא אישה פשוטה זו, שצדקה בכל מילה שהשמיעה באוזני היום הזה... (בני ציון)

שבת שלום!

"לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה"

בראש השנה ישבו שני חסידים בפנית בית מדרשו של כ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש זיע"א, ושוחחו בניהם בלחש. שלח מרן מהר"ש את בנו מרן מהר"י זיע"א, כדי להקשיב לשיחתם של שני החסידים הללו. הבן התקרב ליד שני החסידים, מבלי שישמיעו לב שמקשיבים לקולם. והנה, נשמע אחד החסידים אומר: אוי! ראש השנה היום! במה אנו באים לפני מלך המלכים הקב"ה, הבורח כליות ולב, ביום הדין הגדול והנורא...? נאנח חברו עמו, ושניהם שקעו בדממה עמוקה, והתבוננו ארוכות זה בזה בשתיקה זועקת. כאשר שב מרן מהר"י, וסיפר לאביו על עיסוקם של שני החסידים ודבריהם, סיפר לו אביו, כי באותה שעה ששני החסידים הללו דיברו איש אל אחיו, היה קטרוג גדול בשמיים. על כל דברי הסגוריה הביא המקטרג תשובות נחרצות להאשים את ישראל, חס וחלילה. כאשר ניסה הסניגור לספר כי היהודים נותנים צדקה, השיב השטן כי גם הגויים נותנים, ואף הביא ראיות לכך. על כל דבר טוב של ישראל הביא השטן דברים טובים אצל הגויים. לפתע, עלתה אנחה גדולה וכבדה, שיצאה מלבבם הנשבר והנדכא של יהודים אלו, בשל חטאיהם ופשעיהם.

מיד קם הסניגור, ואמר: ריבוננו של עולם, אין לך אומה ולשון אשר ליבם נשבר בקרבם מפני שחטאו לך. "לב נשבר ונדכה, אלוקים לא תבזה". את הזכות הזאת של "לב נשבר" יש רק ליהודים. מול טענה זו נשתתק השטן, ונסתתמו טענותיו. יהי רצון מלפני אבינו שבשמיים, שבזכות לימוד התורה, התפילות והצדקות שאנו מקיימים, יסתתמו טענותיו של השטן על ישראל, ונכתב ונחתם כולנו, לחיים טובים ולשלום, אמן כן יהי רצון. (בני ציון)

היה שותף בהפצת דברי רבנו הקדוש מפי הרה"ח ר' אליעזר ברלנד שליט"א

בתרומה סמלית של 1 ש"ח ביום, שמך יועבר לברכה אצל הרב שליט"א

לפני ראש השנה לזרע בר-קיימא, לרפואה, לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'

טל: 052-7639126 - 052-7602440